

Com un home vanitós que practica un art vanitós
Nascut contra l'adversitat —no la gran adversitat
De la Voluntat o de la Imaginació,

Sinó a un nivell més humà: *què va passar?*
Què va passar en l'atzar d'una vida
Que intentares redreçar i en canvi s'esvaneix?

Cada any vinc una altra vegada on ja sóc.
Què va passar amb aquell espai que volia erigir,
Amb aquella totalitat de la qual volia formar part,

Una totalitat amb un lloc per a una altra gent també?
No ho sé. La consolació de cada dia dins
d'una sala de miralls i l'aldarull nocturn

Dels meus propis somnis — gradualment es dissolen
En un dia agradable a primers de la primavera,
Un cel d'aquarel·la i arbres esfullats,

Esperant-ho tot. El que vull és el que es dóna,
Què hauria de ser prou per a mi ara mateix —
La meua estratègia és simplement resoldre-ho

Veure-ho completament, el que haja de venir,
I esperar que alguna que altra cosa pugui emergir,
com les paraules que pel camí m'arriben

Invente un document que relata
Una vida solitària, confinada per l'esperança.
I així us oferesc aquest ritual de primavera.

[John Koethe](#)

[«Sally's Hair»](#)

[V. O.](#)